

Po té stránce pak vyslovil nss již v nář. Boh. 4512/25 adm. právní názor, že předpis článku I. § 2 zák. č. 251/22 vztahuje se dnem 1. června 1922 počínaje i na takové učitele uvedeného právě druhu, kteří 1. června 1922 již byli v akt. službě.

Nemohl tedy nss shledati porušení práv st-lových již v tom, že na základě zák. č. 251/22 bylo provedeno dnem 1. června 1922 nové platové zařazení st-le; že by pak st-lovo zařazení do požitků podle VII. hodn. třídy 4. plat. stupně neodpovídalo předpisům zák. č. 251/22, stížnost netvrdí; avšak odpovídá-li jeho zařazení do požitků VII. hodn. třídy, 4. plat. stupně předpisům zák. č. 251/22, nemůže st-l důvodně tvrditi porušení svých práv proto, že zařazením podle zák. č. 251/22 se dostal do požitků nižší hodn. třídy a nižšího plat. stupně, než podle kterých pobíral požitky až do účinnosti zák. č. 251/22.

Že by u st-le byl dán případ 4. odst. čl. XIV. zák. č. 251/22, že by totiž jeho nové celkové požitky podle zák. č. 251/22 byly nižší, než požitky, které mu příslušely do 31. května 1922 vzhledem k § 2 zák. č. 495/1921, stížnost ani netvrdí, a vyplývá ostaně ze shora vylíčeného obsahu výn. ze 6. června 1922 a z 12. ledna 1924 opak.

b) Na tom nemůže nic měniti okolnost, že onen poukaz požitků podle VI./4. byl proveden výnosem žal. úřadu ze 6. června 1922 a st-li ovšem ještě později byl doručen, tedy již po 1. červnu 1922, od kteréhož dne působí zák. č. 251/22, když přec onen poukaz se týče požitků, na které měl st-l po názoru žal. úřadu nárok dne 1. března 1922 a stran požitků od 1. června 1922 byl na základě zák. č. 251/22 nahrazen výnosem z 12. ledna 1924.

c) Stejně na tom nemohou nic měniti st-lem dovolávané předpisy § 38 zák. č. 274/1919 a §§ 36 a 45 služ. pragm. úředn., poněvadž i kdyby předpisy ty měly význam, jaký již stížnost příkládá, resp. kdyby (služ. pragmatika úředn.) platily na případ st-lův, byl by význam takový odstraněn striktním předpisem pozdějšího zák. č. 251/22. — —

Č. 6617.

Horní právo: Nečinnost kutěrova ani nezvěstnost jeho samy o sobě nepůsobí ipso facto zánik práv kutěřských.

(Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.449).

Věc: Ing. Karel an R. v P. (adv. Dr. Kam. Rössler ze Zbraslavi) proti ministerstvu veřejných prací (za zúč. Louise G. P. v Paříži adv. Dr. Em. Pollak z Prahy) stran výhradních kuteb.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo odvolání st-lovo z usnesení báňského hejtmanství v Praze ze 13. května 1925, jímž báňskému revírnímu úřadu v Praze uloženo, aby výhradná kutiska, ohlášená st-lem jako mladší a s kutisky Louise G. P-a v Paříži kolidující vymazal, poněvadž provedeným šetřením bylo zjištěno, že všechna sporná mladší kutiska st-lova s P-ovými se kryjí a tudíž dle § 31 hor. zák. jsou neplatna.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Písemná stížnost obsahuje dvě námitky: a) že právo výhradních kutisk zúčastněné strany zaniklo nečinností výhradního kutěře a že následkem toho kutacímu oprávnění st-lovu nestojí v cestě starší oprávnění hornické, a b) že majitel starších oprávnění jest osoba nezvěstná a vůbec fingovaná, že tedy výhradná kutiska nemají právního subjektu, neexistují po právu a nemohou tedy překážeti kutacím právům st-lovým.

Zástupce stížnosti zdůraznil při veř. ústním líčení předem tuto druhou námitku, i bylo se nss-u také touto námitkou na prvním místě zabývat. Z obsahu instančního opravného prostředku jest patrné, že dnešní st-1 v řízení správním namítal toliko, že nemohl zjistiti bydliště zúčastněné strany, vylíčov, jaké kroky za účelem tohoto zjištění bezvýsledně podnikl. Námitka, že starší kutěř jest nezvěstný, a že je to vůbec osoba fingovaná, v opravném prostředku instančním obsažena není, a jest tedy námitka tohoto obsahu teprve ve stížnosti na nss vznesená dle § 5 a 6 zák. o ss nepřípustná, k čemuž jest jen podotknouti, že pouhá nezvěstnost staršího kutěře sama o sobě nemůže míti na existenci jeho práv žádného vlivu, a jest tedy pro posouzení dnešního sporu právně bezvýznamná. Nebylo-li však v řízení správním namítáno, že osoba staršího výhradního kutěře jest fingovaná, nelze uznati za vadu řízení, jestliže úřad v tom směru šetření nekonal, a to tím méně, ježto dle stavu spisů neměl příčiny o existenci staršího výhradního kutěře, t. j. nabyvatele výhradních kutisk v době nabytí tohoto oprávnění — a jen to by mohlo padati na váhu — pochybovati, a neměl podnětu zvláště ji zjišťovati.

Druhá námitka stížnosti má ten obsah, že starší výhradná kutiska zanikla nečinností výhradního kutěře. Dle předpisů horního práva zanikají výhradná kutiska jednak zánikem kutacího povolení, na němž výhradné kutisko se zakládá, jednak zanikají vzdáním se nebo úředním odnětím výhradního kutiska samého. Jinakých důvodů zániku výhradních kutisk horní zákon nezná. Zejména není důvodem zániku nečinnost kutěřova sama o sobě (a to ani při všeobecném kutacím povolení ani při výhradních kutbách), naopak může nečinnost kutěřova býti jen důvodem k úřednímu odnětí horního oprávnění, jak z ustanovení §§ 178, 241, 242 a 251 hor. zák. vyplývá. Nečinnost kutěřova nepůsobí tedy nikdy ipso facto zánik práv kutěřských, naopak k zániku tomu jest třeba ještě zvláštního úředního aktu.

Stížnost však opírá se právě jen o tvrzenou nečinnost kutěřovu a neuplatňuje, že došlo k úřednímu odnětí práva jeho, ani že se kutěř práva svého vzdal. Ale pak byl žal. úřad v právu, jestliže v existenci staršího výhradního kutiska viděl překážku platného vzniku kutacích práv st-lových, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6618.

Horní právo. — Bratrské pokladny: Spolumajitel hor neručí solidárně za příspěvky k Ústřednímu zaopatřovacímu fondu bratrských pokladen, kteréžto příspěvky byly předepsány nájemci.

(Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.537).